

Den femte grunden för överklagandet avser åsidosättande av artikel 75 andra meningen i förordning 207/2009, då tribunalen underkände argumentet att rätten att yttra sig hade åsidosatts, enbart av den anledningen att de handlingar som hade getts in sent i förfarandet vid EUIPO inte hade beaktats av överklagandenämnden och att det angripna beslutet inte grundade sig på de handlingarna, trots att det framgick av handlingarna i målet att överklagandenämnden hade kopierat sitt beslut ord för ord från den bevisningen och inte vid något tillfälle gav klaganden tillfälle att ta ställning till den bevisningen.

Den sjätte grunden för överklagandet avser åsidosättande av artikel 76.2 i förordning 207/2009, då det angripna beslutet grundar sig på bevisning som, i första instans vid EUIPO, gavs in för sent, med följderna att överklagandenämnden i alla händelser också borde ha betraktat den som för sent ingiven. Tribunalen fann därvidlag i den överklagade domen felaktigt att bevisningen inte hade beaktats av överklagandenämnden och att den inte hade varit av avgörande betydelse för det angripna beslutet.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

Överklagande ingett den 22 november 2017 av Bayerischen Motoren Werke AG mot den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 september 2017 i mål T-671/14, Bayerische Motoren Werke AG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-654/17 P)

(2018/C 094/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Bayerische Motoren Werke AG (ombud: M. Rosenthal, G. Drauz och M. Schütte, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Freistaat Sachsen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal (femte avdelningen) meddelade den 12 september 2017 i mål T-671/14,
2. ogiltigförklara det överklagade kommissionsbeslutet av den 9 juli 2014 i ärende SA.32009 (2011/C) enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, i den mån som det begärda stödet om 45 257 273 euro till den del det överstiger beloppet 17 miljoner euro (28 257 273 euro) förklarades vara oförenligt med den inre marknaden. För det fall och i den mån som domstolen inte anser sig kunna avgöra målet yrkas i andra hand återförvisning av målet till tribunalen,
3. i andra hand ogiltigförklara det överklagade kommissionsbeslutet av den 9 juli 2014 i ärende SA.32009 (2011/C) enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, i den mån som beviljande av stöd som inte behöver anmälas för klagandens investeringsprojekt enligt artikel 6.2 i allmänna gruppundantagsförordningen, i dess lydelse av den 6 augusti 2008, förbjöds och förklarades vara oförenligt med den inre marknaden, i den mån som stödet översteg 17 miljoner euro, och
4. förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artiklarna 138.1, 184.1 och 184.2 i domstolens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande följande grunder.

Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.3 FEUF

Domen åsidosätter artikel 107.3 FEUF då tribunalen, vid en bedömning av det överklagade beslutet som överensstämmer med gällande rätt, borde ha fastställt att underlåtenheten att separat pröva om och i vilken mån som beviljandet av stödet skulle ha kunnat snedvrída konkurrensen utgjorde ett åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF.

Tribunalen gjorde sig skyldig till en felbedömning i den överklagade domen genom att inte fastställa att motparten inte kunde begränsa sin prövning till att enbart fastställa tidigare beräknade merkostnader för projektet på den missgynnade orten och "anta" – helt utan beaktande av klagandens konkreta marknadssituation – att stöd som gick därutöver skulle snedvrída konkurrensen.

Andra grunden: Åsidosättande av artikel 288 FEUF, artikel 3, 13.1 AGVO 2008 samt av förbudet mot diskriminering

Domen strider mot artikel 288 FEUF samt mot artiklarna 3 och 13.1 i allmänna gruppundantagsförordningen (AGVO 2008), då tribunalen, vid en bedömning av det överklagade beslutet som överensstämmer med gällande rätt, borde ha fastställt att motparten inte var behörig att göra en förnyad prövning av stödet och i beslut fastställa att det var oförenligt, i den mån som stöden upp till det tröskelvärde som anges i artikel 6.2 AGVO 2008, med stöd av överordnad sekundär unionsrätt, redan hade förklarats vara förenligt med den inre marknaden.

Därutöver har den överklagade domen lett till att klaganden, som en följd av förbudet mot att motta stöd vilket överstiger 17 miljoner euro, upp till det tröskelvärde som anges i AGVO 2008, diskrimineras i förhållande till sina konkurrenter. Det hade nämligen varit möjligt för varje konkurrent – inklusive en konkurrent med dominerande ställning – att i motsvarande situation motta stöd, upp till tröskelvärdet, för en jämförbart omfattande investering enligt den tyska lagen om investeringsstöd (Investitionszulagengesetz).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 4 december 2017 – M. Çoban mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

(Mål C-677/17)

(2018/C 094/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M. Çoban

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering